

ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(με Ἀλληλούϊα)

Ἦχος Δι

α
λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

α
λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

α
λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

λη λου ου ου ι α

Στίχος γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

α
λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

λη λου ου ου ι α

Μαρτυρικὸν Τροπάριον

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μ νη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των
 δου λων σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον
 συ γ χω ρη σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη

 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με

 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μη τηρ α γι ι α η του α φρα

 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι

 μων τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με ε

 εν

Μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά.

Ἦχος Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

Ταχὺ προκατάλαβε

Σταυ ρω ο πλι σα με νοι οι α θλο φο ροι

 σου ε νι κη σαν τα μη χα νη μα τα του

 αρ χε κα κου ε χθρου Χρι στε ο Θε ος η

 μων ε λαμ ψαν ως φω στη ρες τους βρο τους

ο δὴ γουντες νε μου σι τας ι α σεις τοις
 εν πι στει αι του σιν αυ των ταις ι κε σι
 αις σω στον τας ψυ χας η μων

Στίχος Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Αὐτόμελον

Των εν ο λω τω κο σμω μαρ τυ ρων σου
 ως πορ φυ ραν και βυσ στον τα αι αι μα τα
 η Εκ κλη σι α σου στο λι σα με ε νη
 δι αυ των βο α σοι Χρι στε ο Θε ος
 τω λα ω σου τους οι κτιρ μους σου κα τα πεμ
 ψον ει ρη νην τη πο λι τει α σου δω
 ρη σαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε
 ος

α φες οι κτιρμον τα αυ τοις πεπραγμα να

ελεησον ελεημον των χειρων σου τα

εργα πρεσβειαις της Θεοτοκουμο νε

φιλανθρωπε

Καί νῦν.. Θεοτοκίον

Το απαλωνος αποκρυφον και Αγγελους

αγνωστον μυστηριον δια σου Θεοτο

κετοις επιγησπεφανερωται Θεος εν

ασυγχυτω ενωσεισαρκουμενος και Σταυ

ρον εκουσιως υπερημων καταδεξαμε

νος διου αναστησας τον πρωτοπλαστον

εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας ημων

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια
Ἦχος πλ. α'

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν παραδείσου· εὔρω κάγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἶμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ αἴδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἶμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα καὶ καθάρισον σῆ εὐσπλαγχνία καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἦ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

 πται ^{ν'} η πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ με λη

 μα τα αυ των ^κ α τα ε κου σι α και τα α κου

 σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α ^κ α και

 γνω ω σει φι λαν θρω πε ^κ α

Δόξα Πατρί...

T

 α ε κου σι α και τα α κου σι α και

 παν τα τα εν α γνοι οι α ^κ α και γνω ω σει

 φι λαν θρω πε ^κ α

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

O

 εκ Παρ θε νου α να τει λας τω

 κο σμω Χρι στε ο Θε ος ^{ν'} η υι ους φω τος

 δι αυ της α να δει ει ζας ^κ α ε λε η σον

 η μας ^κ α

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος δ΄

ᾠδὴ α΄ - Ὁ Εἰρμὸς

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῶ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ᾄσω μελώδημα.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φαιδρύνεται αἰεὶ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῶν παιδρῶν, Κυρίου Ἀθλητῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ἐκλάμψαντα, Ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ τὸ σκότος μειώσαντα, τῆς ἀπάτης δοξάζει γεραίρουσα.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰνέσωμεν πιστῶς, τοὺς Χριστοῦ Ἱεράρχας, περιούσιον λαόν, ποιάναν τας καλῶς, καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν, δῆμον ὅλον τῶν ὀσίως, βιωσάντων καὶ σώματος, ἡδονὰς νεκρωσάντων ἐν πνεύματι.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴσχυς παρὰ Θεοῦ, Γυναιξὶν ἐδωρήθη, ἐν ἀσκήσει καὶ στερρᾷ, ἀθλήσει τὸν ἐχθρόν, συμπατούσαις ἐν χάριτι. Τούτων Κύριε πρεσβείαις, Προφητῶν τε ἀγίων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Δικαίωσον Χριστέ, οὓς δικαία προνοία, ἐκ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, πρὸς ἄφθαρτον ζωὴν, μετεβίβασας δούλους σου, πᾶσί τε σὺν τοῖς δικαίοις, συγχορεύειν ἀζίωσον, τὰ αὐτῶν παριδῶν πλημμελήματα.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥυόμενος ἡμᾶς, καταδίκης ἀρχαίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ηὐδόκησεν Ἄγνη, καὶ Υἱὸς χρηματίσαι σου ὅθεν υἱοθετηθέντες, δι' αὐτοῦ τὸν οὐράνιον, εὐλογοῦμεν Πατέρα ὑμνουῦντές σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος δ'

ᾠδὴ α' - Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Κρατήσας, τῆς δεξιᾶς τῶν δούλων σου, χειρὸς ὁδήγησον, ἐπὶ ζωὴν αἰώνιον Χριστέ, ἐπὶ θέαν τοῦ κάλλους σου, τοὺς ἀθλοφόρους Μάρτυρας, τῆς ἀληθείας δυσωπούμενος.

στίχ. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀφράστου, καὶ μακαρίας δόξης σου, τοὺς μεταστάντας πρὸς σέ, κληρονομεῖν ἀζίωσον Χριστέ, ὑπερβαίνων τὰ πταίσματα, καὶ δικαίων τῇ χάριτι, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ σοῦ αἵματος.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Νεκρώσει, τὸν νεκρωτὴν ἐνέκρωσας, τῇ ζωηφόρῳ σου, ὁ τοῖς νεκροῖς ἐμπνέων τὴν ζωὴν, ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός, αὐτὸς καὶ νῦν ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὠραῖος, τοῖς ὑπερτάτοις κάλλεσι, καθὸ Θεὸς ὁ Υἱός, ὡς δὲ ἐκ σοῦ Παρθένε σαρκωθείς, καὶ τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος οὐκ εἶχε θάνατον, τὸν ὑπὲρ πάντων προσιέμενος.

Ἀκολουθεῖ ἢ α΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος δ΄

ᾠδὴ γ΄ - Ὁ Εἰρμός

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τροπάρια

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ ἄρνες οἱ καλλίνικοι, Μάρτυρες τυθέντες, καὶ σφαγέντες προσήχθησαν, τῷ τυθέντι Ἀμνῶ καὶ Λόγῳ, τοῦ Θεοῦ εἰς πάντων λύτρωσιν.

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες, οἱ Ἱερομύσται, ἐξ ἀναζίων προσήγαγον, τοὺς ἀζίους διδασκαλίαις, ἱεραῖς καταλαμπρύνοντες.

στίχ. Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὗρε τῶν Ὁσίων σύλλογος, δί' ἐγκρατείας θεόθεν, τρυφήν

τὴν ἀδάπανον, ἐντρυφήσαντες θεωρίαις, καὶ ταῖς θεαῖαις ἀναβάσεσι.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Πάντας οὓς πιστῶς μετέστησας, πάντων ἰκεσίαις, τῶν σῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, παραβλέψας τὰ πεπραγμένα, ἐν τῷ βίῳ τούτοις πταίσματα.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἶνον τῷ ἐκ τῷ Θεῷ προσάζωμεν, τῆς Παρθένου, ἀποτεχθέντι βουλήματι, Γυναικῶν τεχορούς, Ἀγγέλων, τοῖς χοροῖς ἐπισυνάψαντι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος δ'

Ὦδὴ γ' - Οὐκ ἐν σοφίᾳ

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νενικηκότες, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, νῦν δυσωποῦσι δωρήσασθαι, τοῖς προτελευτήσασι θεῖαν ἀνάπαυσιν.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Τὴν στρεφομένην, διαβῆναι ρομφαίαν εὐδόκησον, καὶ τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς, ἐπιτηδείου μεθέξεως τυχεῖν, οὓς μετέστησας δούλους σου Δέσποτα.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς ἀύλισθῆναι τοὺς δούλους σου, ἔνθα ἦχος καθαρός, ἐορταζόντων ἀζίωσον, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν τούτοις δωρούμενος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ θείῳ τόκῳ, παρθενίαν συνήρμοσας Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τοῦ παντός, ἀνερμηνεύτως γεγέννηκας, οὐ περ τῷ βουλήματι πάντα ὑπόκειται.

Ἀκολουθεῖ ἡ γ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ΄ ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,

μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ς΄ ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ κάτωθι τοῦ Σαββάτου)

Κοντάκιον Νεκρώσιμον

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας

τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα ἐπιτάφιον θρήσον ποιοῦντες ὡδὴν τὸ, Ἀλληλούια.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

(Ἐκ τοῦ Μηναίου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς η' ὡδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ὡδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἔστιν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ (Ἐκ τοῦ Μηναίου)

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ κάτωθι)

Τὰ καθ' ἡμέραν ἐξαποστειλάρια

Τῷ Σαββάτῳ

Ἦχος γ' Νεκρώσιμον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε, καὶ τὸν Θεόν σε

ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον
καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον
δούλοις βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος Δ΄ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ

ρι ον ^β αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

νων ^Δ αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις ^β σοι

πρε πει υ μνος τω Θε ω ^β

Α ι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι Αγ γε

λοι αυ του ^Δ αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυ να α μεις αυ του ^Δ σοι πρε πει υ μνος τω

Θε ω ^β

Στιχηρά Μαρτυρικά

π.Κ.Παπαγιάννη

^χ **Α** ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει

αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το

πλη θος της με γα λω συ νης αυ του

Α γ γε ε λων συμ με το χοι γε γο να τε

α γι οι μαρ τυ ρες εν στα δι ω τον Χρι στον

αν δρει ει ως κη ρυ ζαν τες παν τα γαρ τα εν τω

κο σμω κα τε λι πε τε τερ πνα ως α νυ

παρ κτα την πι στιν δε ως αγ κυ ραν α

σφα λη η ε κρα τη σα τε ο θεν και την πλα

νην α πε λα σαν τες πη γα α ζε τε τοις

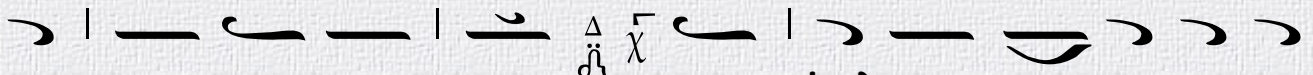
πι στοις ι α μα α των χα ρι σμα τα

α παυ στως πρε σβευ ον τες υ πε ερ των ψυ χων

η μων

 Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος β
λ

 αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι

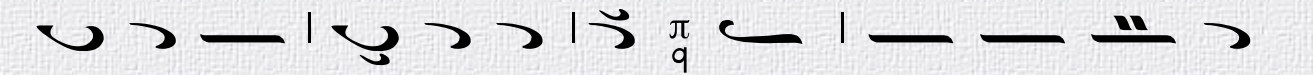
 θα ρα β
λ

 Π ως υ μων μη θαν μα σω μεν τους α γω νας

 α α γι οι μαρ τυ ρες ο τι σω μα θνη

 τον πε ρι κει με ε νοι τους α σω μα τους

 εχ θρου ους ε τρο πω σα σθη ουκ ε φο βη σαν υ

 μας των τυ ραν νων αι α πει λαι ου κα τε

 πτη ζαν υ μας των βα σα νων αι προ σβο λαι ον τως

 α ζι ι ως πα ρα Χρι στου ου ε δο

 ζα σθη τε και ταις ψυ χαις η μων αι τει σθη το

 με γα ε λε ος β
λ

Χ **Α**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

ρω ^β_λ αι νει τε αυ τον ^Δ_δ **Χ** εν χορ δαι αις και

ορ γα α νω ^β_λ

Τ ι μι ος ο θνα να τος των α γι ι ων

σου Κυ ρι ε ^β_λ ^σ ζι φε σι γαρ και πυ ρι και ψυ

χει συν τε τριμ με νοι ^π_ρ ε ζε χε αν το

αι αι μα αυ των ελ ^Δ_δ πι δα ε χον τες εις

σε α πο λα βει ειν του κα μα του τον μι σθον ^β_λ

υ πε μει ει ναν και ε ε λα βον πα ρα σου

+ Σω τηρ το με γα ε λε ος ^β_λ

Χ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

^β_λ **Χ** αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α

λα λα γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω

τον Κυ ρι ον

Τις ουκ εξ ι στα ται ο ρων α α

γι οι μαρ τυ ρες τον α γω να τον κα λον ον η

γω νι σα σθε πως εν σω μα τι ον τες τον

α σω μα τον ε χθρον ε τρο πω σα σθε Χρι

στον ο μο λο γη σαν τες τω Σταυ ρω ω ο

πλι σα με νοι ο θεν ε πα ζι ως ε νε δει

χθη η τε δαι μο νων φυ γα δευ ται και βαρ

βα α ρων πο λε μι οι α πα αυ στως πρε

σβευ ον τες σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Θεοτοκίον

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των

αιωνων αμην

Ημονηα γνη και αχραντος Παρθενος

η Θεον αφραστως κυησα ασαπρε

σβευε υπεερ του σωθη η ναι τας ψυχας η

μωωωων

Δοξολογια μικρη (χῦμα)

Σοι δόξα πρέπει, Κύριε, ό Θεός ήμῶν, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τῷ Πατρί, και τῷ Υίῳ, και τῷ Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν, και αεί, και εις τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

• Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ και ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

• Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε

Υιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζήωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά

σου.

- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 Κύριε ἐλέησον.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.
 Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...
 Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπὸ κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ (Θεοφάνους)

Νεκρώσιμα

π.Κ.Παπαγιάννη

Ἦχος Ἰ Βου

Ἔδωκας σημείωσιν

 ν τως φο βε ρω τα τον το του θα να του μυ

 στη ρι ον πως ψυ χη εκ του σω μα τος βι

 αι ως χω ρι ζε ται εκ της αρ μο νι ας και

της συμ φυ ι ι ας ο φυ σι κω τα τος δεσ
 μος θει ω βου λη η μα τι α πο τε μνε
 ται δι ο σε ι κε τευ ο μεν τους με τα
 σταν τας α να παυ σον εν σκη ναις των δι και ων
 σου ζω ο δο ο τα φι λαν θρω πε

Στίχος Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

πνος α να δε δει κταπων πι στευ ον των
 ο θα α τος σου τε θε εν τος εν μνη μα τι
 του πα αν των δε σπο ζον τος και το του θα να
 του κρα τος κα θε λον τος και κα тар γη σαν
 τος αυ του την δυ να στει ει αν την πο λυ
 χρο νι ον δι ο σε ι κε τευ ο μεντους

με τα σταντας α να παυσον εν σκη ναι αις

των α γι ων σου εν μο ναι αις α κη ρα τοις σου

Στίχος Αί ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

υ δι και ο συ νη τε α γι α σμος η

μιν γε γο νας και ψυ χων α πο λυ τρω σις

Πα τρι ι γαρ προ ση γα γες δε δι και ω με

νους και λε λυ τρω με ε νους α να δε

ζα με νος η μιν το ο φει λο ο

με νον ε πι τι μι ον και νυν εκ δυ σω

που μεν σε τους με τα σταντας α να παυσον

εν χα ρα και φαι δρο τη τι ευ ερ γε ε τα σω

τηρ η μων

Θεοτοκίον

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι **Κ**αι νυν και αι και εις τους αι

ωνας των αιωνων αμην β
λ

Ρησεσιν επομενοι των θεηγο

ρων Παναμωμε Θεοτοοκον φρονου μεν

σε Θεον γαρ εγεννησας σεσωματω μεε

νον α περινοητως τον λυτρωσα

μενον ημας δε δουλω μεενους τοις πα

ραπτωμασιν ον και νυν εκδυσωπησον

τους μετασταντας οικετας σου ταις οικ

κειταις ελλαμψεσικαταυγασαι Παναχραν

τε β
λ

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τέλους

Ἦχος Δι

α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα Πατρί· Νεκρώσιμον.

Μνησθητι Κυυριεως αγαθων
 δουλων σου και οσα εν βιωη μαρτον
 συχωρησον ουδεις γαρ αναμαρτη
 τος ειμησυ οδυναμενος και τοις με
 ταστασιδουναιτην ανααπαυσιν

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μητηραγιαητουαφρα
 στουφωτος αγγελικοις σευμνοιςτι
 μωντες ευσεβωςμεγαλυυνομεε
 εν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ ὁ̣ νη̣

Α̣ μ̣ η̣ ν̣

1. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν ν̣ ὁ̣
2. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
3. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν α̣ ρ̣
4. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν Δ̣ ὁ̣
5. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
6. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ν̣ ὁ̣
7. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν Δ̣ ὁ̣

8. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λε η σον

β
λ

9. **Κ** υ ρ ι ε ε λε η σον

Δ

10. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σον

Γ
η

11. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σον

π
φ

12. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σον

ν
δ

Υ περ Α γι α Θε ο το κε +

σω ω σον η μας

ν
δ

Ϟ οι Κυ ρι ε

ν
δ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Α **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ
 σω σον η μας β

Δόξα... Καὶ νῦν...

Α **Τ** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου
 Σω τερ σω σον η μα α ας Δ

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος π̣̅̇ Κε

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἧτις οὐ σαλευθήσεται.

στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

στίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

^φ
^κ
^ῃ **Π**ρεσβειαις των αγιων σου σωσον ημας

Κυριε κ
ῃ

Ὁ Μονογενής

Ἦχος π̣̅̇ Δι

^χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι **Και** νυν και αι και εις τους

αιωνας των αιωνων αμην Δ

Ο Μονογενης Υιο και Λογος

του Θε ου α θνα να τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα να τω θνα να τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος Δι

μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι' ς

Α ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
 σω ω μεν Χρι στω **Ω** σον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος
 ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

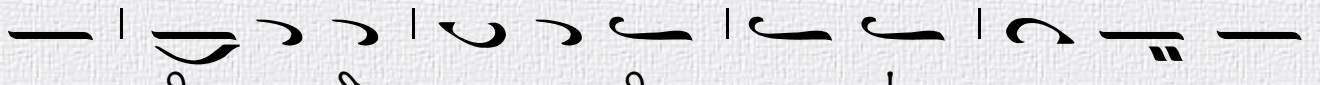
Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

Ἦχος Δι'

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ρα ρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων

 αυ τον ως α γα θρον ι κε τε ευ σα τε

 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας

 η μων

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Δόξα Πατρί...

Κοντάκιον νεκρώσιμον Σαββάτου

Ἦχος λ̣ ρ̣ Γα

Με τα των α γι ων α να παυ σον Χρι στε

 τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν θα ουκ ε στι

 πο νος ου λυ πη ου στε να γμος αλ λα ζω η

 α τε λε ευ τη η τος

